

Judikatūras krājums

Apvienotās lietas no C-568/14 līdz C-570/14

Ismael Fernández Oliva u.c.
pret
Caixabank SA u.c.

(*Juzgado de lo Mercantil no 3 de Barcelona* lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 93/13/EEK — Tiesas Reglamenta 99. pants — Līgumi, kas noslēgti starp komersantiem un patērētājiem — Hipotēkas līgumi — Noteikums par procentu likmes minimumu — Kolektīva tiesvedība — Individuāla tiesvedība, kurai ir tāds pats priekšmets — Pagaidu pasākumi

Kopsavilkums – Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 26. oktobra rīkojums

1. *Patērētāju tiesību aizsardzība — Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos — Direktīva 93/13 — Mērķis*

(*Padomes Direktīva 93/13*)

2. *Patērētāju tiesību aizsardzība — Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos — Direktīva 93/13 — Valsts tiesas pienākums pēc savas iniciatīvas veikt tās vērtējumam iesniegta nolīguma noteikuma negodīguma pārbaudi — Apjoms*

(*Padomes Direktīva 93/13*)

3. *Patērētāju tiesību aizsardzība — Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos — Direktīva 93/13 — Procedūra piedziņas vēršanai uz hipotēku — Valsts tiesas iespējas noteikt pagaidu pasākumus neesamība — Nepieļaujamība — Neatbilstība efektivitātes principam*

(*Padomes Direktīvas 93/13 7. panta 1. punkts*)

4. *Patērētāju tiesību aizsardzība — Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos — Direktīva 93/13 — Noteikuma negodīgā rakstura konstatēšana — Apjoms — Valsts tiesas iespējas, izskatot patērētāja individuālu prasību, noteikt pagaidu pasākumus līdz brīdim, kad tiks pasludināts galīgais spriedums notiekošajā kolektīvajā tiesvedībā, kurā rastais risinājums var tikt piemērots individuālajai prasībai, neesamība — Nepieļaujamība — Neatbilstība efektivitātes principam*

(*Padomes Direktīvas 93/13 7. panta 1. punkts*)

1. Skat. nolēmuma tekstu.

(skat. 23. punktu)

2. Skat. nolēmuma tekstu.

(skat. 24. punktu)

3. Skat. nolēmuma tekstu.

(skat. 26. un 27. punktu)

4. Direktīvas 93/13 par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, ar ko tiesai, kurā ir celta prasītāja individuāla prasība konstatēt līguma, kas to saista ar komersantu, noteikuma negodīgumu, ir liegts noteikt pagaidu pasākumus pēc savas ierosmes uz tik ilgu laiku, kuru tā uzskata par lietderīgu, līdz brīdim, kad tiks pasludināts galīgais spriedums notiekošajā kolektīvajā tiesvedībā, kurā rastais risinājums var tikt piemērots individuālajai prasībai, ja šādi pasākumi ir nepieciešami, lai nodrošinātu tiesas galīgā nolēmuma par tādu tiesību pastāvēšanu, uz kurām atsaucas patērētājs, balstoties uz Direktīvu 93/13, pilnīgu efektivitāti.

Ja tiesai, kas izskata lietu, nav piešķirta iespēja noteikt pagaidu pasākumus pēc savas ierosmes tādos gadījumos, kad patērētājs, ceļot individuālu prasību, nav skaidri lūdzis šādus pasākumus, lai apturētu noteikuma “par procentu likmes minimumu” piemērošanu līdz brīdim, kad tiks pasludināts galīgs spriedums paralēli notiekošā kolektīvajā tiesvedībā, šī tiesa nevarētu novērst to, ka tiesvedības laikā, kura var ieilgt, minētais patērētājs veic lielākus ikmēneša maksājumus, nekā faktiski viņam būtu bijis jāveic, ja attiecīgais noteikums būtu jāatceļ. Tas it īpaši tā ir, ja pastāv reāls un tūlītējs risks, ka starplaikā minētā patērētāja maksātspēja mazinās un ka finanšu iestādes uzsāk piedziņas vēršanas uz hipotēkas objektu procedūras, lai saņemtu, iespējams, nepamatotu summu samaksu, pārņemot patērētāja un viņa ģimenes mājokli.

(skat. 35. un 37. punktu un rezolutīvo daļu)